

nechci, aby se z tohoto povídání stala klasická motivační kniha s názvem typu „Kde chci být za deset let“ nebo „Jak dosáhnout svých cílů“, už jen proto, že jsem svých cílů zdaleka nedosáhla!

Jakou cestu jsem si tehdy vybrala, už víte, jinak byste pravděpodobně právě teď nedrželi v ruce mou fotografickou knížku.

RODINA

Moje maminka pro mě byla vždycky velkou inspirací. A nejen proto, že dokázala společně s tátkou vystudovat vysokou školu v době, kdy už jsme s bráchou řádili na hřišti, chodili do školy a na tréninky. Rodiče se v jeden moment rozhodli, že nechtějí žít život, který jim nevyhovuje, a tak se ho rozhodli změnit. Jejich cesta ale byla možná trochu trnitější právě kvůli zlobivým povahám mé a bráchovy. Povedené a hyperaktivní dětičky. Ale zároveň jsme byli pro svoje rodiče velkou motivací, protože nebyt nás a vidiny lepší budoucnosti pro čtyřčlennou rodinku, pravděpodobně by vůbec nezačali studovat a nebyli by tam, kde

právě jsou. Tatínek viděl své studium a kariéru ve sportu, a tak šel na Fakultu tělesné výchovy a sportu, kde vlastně stále působí jako vedoucí katedry, ale z mého pohledu se z něho stal úspěšný sběratel titulů. Maminka je teď ve vězení. Tehdy začala studovat první lékařskou fakultu, obor stomatologie. Doteď jsem nepochopila, jak zvládla tak těžkou školu dokončit s dětmi. Jak se stíhala učit? Její cesta nakonec vedla do soukromé ordinace v centru Prahy, ale tato práce pro ni začala být repetitivní, nebavilo ji dělat pořád dokolečka to samé, a tak se rozhodla

nastoupit do věznice jako zubní lékařka. Je ale vtipné říkat, že je vaše maminka ve vězení. Na rozdíl od vězňů ale může i odejít.

Pamatuji se, že jsme se dokonce museli zbavit televize, aby se rodiče mohli učit. Což znělo velice věrohodně a pochopitelně, ale nebyla to tak úplně pravda. Televize se mamka ve skutečnosti zbavila především proto, že jí vadily naše dětské animované pořady při nedělním ránu.

Byla a stále je také mojí inspirací, protože v sobě nosí malého uměleckého čertíka, který jí pomáhal